

Hoorzitting in het kader van de ingebrekestellingen wegens het niet-naleven door de elektriciteitsdistributienetbeheerders van art. 4.3.41, §1 TRDE en de bepalingen in het TRDE m.b.t. zuivere vermarkting

Vergadering d.d. 26/02/2021

Aanwezig:

Voor deze publicatie werden de namen van de vertegenwoordigers vervangen door een afkorting, ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

VR1, VR2, VR3, VR4 – allen VREG

FL1, FL2, FL3, FL4, FL5, – allen Fluvius

1 Introductie – VR1

VR1 verwelkomt de deelnemers, en stelt voor om te werk te gaan zoals bij de vorige hoorzitting, georganiseerd in het kader van de ingebrekestellingen m.b.t. art. 4.2.13, §1 TRDE en TRDG. Dit wil zeggen dat de hoorzitting zal worden opgenomen, dat de VREG een verslag zal opmaken binnen één week na de hoorzitting, en dat de distributienetbeheerders tijdens de week daarop de kans krijgen om te reageren (uiterlijk op vrijdag 12 maart 2021).

VR2 start de opname.

VR1 licht toe dat deze hoorzitting georganiseerd wordt n.a.v. twee reeksen ingebrekestellingen die de VREG op resp. 19 november 2020 en 4 februari 2021 heeft verstuurd. Hij vraagt aan VR2 om de verschillende antecedenten toe te lichten.

2 Antecedenten – VR2

VR2 legt uit dat het Technisch Reglement voor de Distributie van Elektriciteit (TRDE), zoals goedgekeurd in september 2019, een bepaling bevat (art. 4.3.41 TRDE) die de elektriciteitsdistributienetbeheerders vroeg om een nieuwe methodiek van allocatie en reconciliatie voor te stellen, en dit voor 1 april 2020, met het oog op inwerkingtreding op 1 januari 2021. Het voorstel van Fluvius werd na 1 april 2020 nog bijgewerkt en besproken tot 1 november 2020. Op dat moment moest de VREG hierover een beslissing nemen, om de termijn van twee maanden voor inwerkingtreding te respecteren (voorafgaand aan de datum 1 januari 2021).

Het voorstel werd slechts gedeeltelijk goedgekeurd, omdat een aantal bepalingen volgens de VREG niet voldeden aan het TRDE. De details van die analyse zijn terug te vinden in de beslissing die over de methodiek van allocatie en reconciliatie werd genomen (BESL-2020-78, nvdr.). Eén element van die methodiek, namelijk de gevallen waarbij een klant kiest voor zowel een afwijkende allocatiepuntconfiguratie, als voor zuivere vermarkting, voldeed ook expliciet niet aan een voorwaarde die door het TRDE aan de nieuwe methodiek gesteld was. De VREG is daarop overgegaan tot een eerste formele ingebrekestelling op 19 november 2020 van de individuele

elektriciteitsdistributienetbeheerders, m.b.t. het niet volledig voldoen van het voorstel van Fluvius voor een nieuwe methodiek van allocatie en reconciliatie aan de voorwaarden in art. 4.3.41, §1 TRDE.

Op 1 januari 2021 werd duidelijk dat ook de andere tekortkomingen t.o.v. het TRDE nog steeds doorwerkten, waarvan een aantal ook al opgemerkt in de beslissing over de methodiek van allocatie en reconciliatie. Op 4 februari 2021 volgde daarom een andere formele ingebrekestelling van de individuele DNB's, m.b.t. het niet volledig voldoen aan de bepalingen in het TRDE m.b.t. zuivere vermarkting.

Zoals bepaald in het Energiedecreet heeft de VREG de distributienetbeheerders ook opgeroepen voor een hoorzitting, om hun argumenten tegen de vaststellingen van de VREG te kunnen toelichten. Gezien de omstandigheden gaat deze hoorzitting door via MS Teams. De VREG heeft de distributienetbeheerders uitgenodigd op deze vergadering, Fluvius is daarop ingegaan. De VREG gaat er vanuit dat zij alle distributienetbeheerders (DNB's) vertegenwoordigt.

VR2 vraagt aan Fluvius om het woord te nemen.

3 Toelichting distributienetbeheerders

FL1 bedankt VREG voor de mogelijkheid om de toelichting te geven, en geeft aan dat FL3 de toelichting zal leiden en zal ondersteund worden door de andere aanwezigen langs de zijde van Fluvius.

FL3 bevestigt dat Fluvius voor deze hoorzitting alle DNB's vertegenwoordigt en toont de presentatie (bijlage 1 bij dit verslag). Hij geeft aan dat er net als vorige keer ook een verweernota werd opgemaakt, en vraagt expliciet om die ook aan het verslag toe te voegen (bijlage 2 bij dit verslag).

Ook FL3 bedankt de VREG voor de mogelijkheid om de argumenten van Fluvius rond de twee ingebrekestellingen toe te lichten. Hij stelt ook te betreuren dat deze strikt juridische kwestie in de context van een ingebrekestelling moet worden beslecht. Volgens de informatie van Fluvius zijn er immers geen klachten uit de markt over. De distributienetbeheerders hebben alle mogelijke redelijke maatregelen genomen om een alternatieve werkwijze te faciliteren onder moeilijke omstandigheden, die voldoet aan de behoeften van de markt en de bepalingen van het decreet. De notie van het allocatiepunt komt eigenlijk alleen maar voor in het TRDE. Er is geen hogere wetgeving die de werkwijze met meerdere allocatiepunten oplegt. Het model is gebaseerd op de high level fundamentals van MIG6. Het is de VREG die – bijna op het verzoek van Fluvius – de langetermijn-architectuurkeuze heeft opgenomen in het TRDE, om deze werkwijze in MIG6 mogelijk te maken. De DNB's betreuren het dan ook dat ze worden afgerekend op het niet-voldoen aan die functionaliteit, nog binnen een MIG4 context.

FL3 toont de opbouw van de argumentatie van Fluvius. Daarbij merkt hij op dat in de argumentatie van de VREG naar voren kwam dat de methodiek van de reconciliatie voor zuivere vermarkting nog niet ter beschikking werd gesteld. Fluvius geeft aan dat eerder wel voorlopige documenten werden overgemaakt en dat de documenten pas recent als definitief kunnen beschouwd worden. De krachtlijnen van die methodiek zijn nu in bijlage 2 toegevoegd aan de verweernota.

FL3 licht toe dat het dossier een hele voorgeschiedenis kent, die zelfs teruggaat naar de vorige herziening van het TRDE. FL3 wil de VREG eraan herinneren dat Fluvius op 27 augustus 2019 tijdens de consultatie al schriftelijk heeft gereageerd dat de vereisten van toegangspunten en allocatiepunten in MIG4 enkel in te voeren zijn door de notie allocatiepunten gelijk te stellen aan de huidige definitie van toegangspunten. Uiteindelijk werd dit alsnog opgenomen in het TRDE, en lijkt de VREG daarop bij de nieuwe herziening van het TRDE verder te bouwen. Fluvius wil in

twijfel trekken of dit de juiste piste is. De DNB's blijven staan achter het toekomstgerichte model van meerdere allocatiepunten, maar trekken wel het moment, de timing en de manier waarop het ingevoerd moet worden in twijfel, waaronder de noodzaak van het toekennen van meerdere allocatiepunten bij zuivere vermarkting.

FL3 geeft aan dat Fluvius in het kader van de eerste ingebrekestelling d.d. 19 november al een formele reactie aan de VREG heeft bezorgd. Daarin werd uitgelegd dat Fluvius in zeer moeilijke omstandigheden en anticiperend op de MIG6 toch in overleg met de markt een work-around had uitgewerkt. Deze work-around zal ervoor zorgen dat aan alle verwachtingen van de afnemers en aan de verplichtingen van het Energiedecreet en het Energiebesluit wordt voldaan. Er is ook op voorhand al heen en weer gestuurd met VR2 (informeel). Daarin had Fluvius aangegeven dat ze een allocatiepunt steeds gelijkstelde aan een toegangspunt, ook in het kader van de migratie naar MIG6.

FL3 gaat in op art. 4.1.2, §2 TRDE, dat het recht op een tweede allocatiepunt beschrijft. Hij wijst op de afhankelijkheid van de gekozen dienst, voor dat recht. Dit is volgens Fluvius een belangrijk punt. Er zou immers de indruk kunnen gewekt worden dat Fluvius arbitrair een descoping heeft gedaan, waar zij op basis van redelijke argumenten een descoping heeft uitgevoerd. De lezing van Fluvius is dat er pas een tweede allocatiepunt moet gecreëerd worden, voor zover er een dienst wordt aangeboden die dat noodzaakt. Tot voor kort waren er geen signalen dat die diensten ook daadwerkelijk in de markt zouden worden aangeboden. Dat doet geen afbreuk aan de voorziening ervan in het TRDE. Omdat de marktvraag niet bestond, is in overleg met de markt beslist om dit gelet op de complexiteit en het ingrijpend karakter ervan niet te implementeren. Het besluit van september 2020 heeft ook pas de wettelijke basis gelegd voor de diensten die een tweede allocatiepunt behoeven. Het is pas later door het arrest van het Grondwettelijk Hof (d.d. 14 januari 2021, nr. 5/2021, nvdv.), dat er voor het eerst een concrete aanleiding, voor de ontwikkeling van concrete diensten is ontstaan. Te goeder trouw hebben de DNB's, op het ogenblik van het verschijnen van het TRDE en zelfs op het moment dat het decreet werd geschreven, steeds verondersteld dat die diensten op korte termijn niet zouden aangeboden worden.

FL3 verwijst vervolgens naar het wettelijke kader, dat ook onvoldoende duidelijkheid schepte over de behoefte van de eerder vermelde ontwikkeling. Het decreet beschrijft de opkoop van de injectie, met een delegatie van de modaliteiten naar de Vlaamse Regering. Die modaliteiten waren niet duidelijk, en in de discussies over het besluit is men ook vaak van idee gewisseld. FL3 somt enkele versies op, die de uiteindelijke regelgeving niet hebben gehaald. Geen enkele van deze versies heeft echter de noodzaak voor meerdere allocatiepunten aangetoond.

Pas bij publicatie van het gewijzigde Energiebesluit in september 2020 werd voldoende duidelijkheid geschept. Er werd aangegeven dat de injectie ook verkocht moet kunnen worden aan een andere partij dan de toegangshouder van afname. Dit was de eerste indicatie dat er mogelijk wel iets nodig zou zijn. Zelfs op dat moment waren de indicaties in de markt echter dat er geen aanbod zou komen. De markt was er niet klaar voor en was niet bereid om dergelijke diensten nog op te zetten in MIG4 omgeving, in de systemen van de netbeheerders én de leveranciers. Er was zowel nog geen vraag, als nog geen aanbod naar dergelijke diensten. Fluvius identificeerde op dat moment wel de noodzaak, maar nog niet de marktvraag voor een ontwikkeling. Ze heeft toen in overleg met de markt gezocht naar een tijdelijke oplossing die aan de vereisten van de markt voldeed, en die met redelijke inspanningen tijdig door partijen kan worden geïmplementeerd. FL3 geeft meteen ook aan dat de inspanningen zeker niet gering waren.

FL3 licht toe dat er geprobeerd is om in MIG 4 omgeving een workarround te implementeren die alsnog zuivere vermarkting voor klanten mogelijk maakte. Dit in afwachting van de definitieve implementatie in MIG6-context. Er was op dat moment nog geen enkele indicatie van wat er te

verwachten was, qua volumes die hiervan gebruik zouden maken. Er is immers pas een business case ontstaan na het arrest van het Grondwettelijk Hof. FL3 verwijst naar de voorstelling van het Ondernemingsplan van de VREG, waar werd getoond dat slechts één leverancier een alternatief aanbod voor het aankopen van de injectie door de leverancier voor afname, en waarvoor dan nog een extra vaste kost wordt gevraagd door die leverancier. Ook de recente aanpassingen aan de V-test van de VREG tonen dat dit alles een recente ontwikkeling is. Pas op het moment van publicatie van het Energiebesluit werd duidelijk dat het vijf na twaalf was om de ontwikkeling te doen in MIG4, dat niet voorzien is op de logica van aparte allocatiepunten.

FL3 geeft aan dat in samenwerking met de markt een work-around is ontwikkeld die evenwaardig is aan de eindoplossing, maar die uiteraard niet gelijk is aan de eindoplossing. Op korte termijn (na Go Live MIG6) wordt de dienst zuivere vermarkting wel systeemtechnisch ondersteund. Beperkte vermarkting zal ook dan wellicht nog steeds veruit het meeste voorkomen. Dat bewijst ook het relatief beperkte aanbod voor zuivere vermarkting. Een ander bewijs daarvoor is dat op de dag van publicatie van het arrest van het Grondwettelijk Hof, er gekozen wordt voor een 'kanteling' van de bestaande prosumenten met een digitale meter naar beperkte - en niet: zuivere - vermarkting. Desondanks werd een werkend systeem opgezet, geïmplementeerd via de "januari-release" van de DNB's. Dit systeem is niet 100% conform de MIG6-specificaties en er is nog ruimte voor verbetering, voorzien vanaf de go-live van MIG6. De gemaakte investeringen in MIG 4 zijn dus een kort leven beschoren.

FL3 kadert het verhaal binnen de chronologie van de regelgeving. Hij vestigt nog eens de aandacht op het besluit over het terugleveringscontract, dat pas in juni 2020 duidelijkheid schepte. Hij geeft aan dat er op dit moment nog geen enkele vraag is van een marktpartij om dit in de markt te zetten, noch een klacht van iemand die er van gebruik had willen maken. De hele tijdslijn overschouwend, kan volgens FL3 vastgesteld worden dat men pas is kunnen starten met de ontwikkeling vanaf juni, om te starten in januari. Dit is met de work-around gebeurd. Hiermee kan de markt doen wat hij moet doen. Er zijn inderdaad wel wat stappen overgeslagen, maar de oplossing is voor de klant en de leverancier evenwaardig aan het resultaat in MIG6 en voldoet aan de bepalingen van het decreet en het besluit.

FL3 geeft aan dat het TRDE oorspronkelijk terecht heeft geanticipeerd, om het kader in MIG6 mogelijk te maken. Enerzijds werd de MIG6 go-live uitgesteld, en anderzijds zijn een aantal daarin opgenomen functionaliteiten sneller dan verwacht, dus in MIG 4 omgeving, realiteit geworden. MIG6 vervroegen, weet iedereen, was geen haalbare kaart. Daarom werd binnen de MIG4 een voor partijen haalbare aanpassing gemaakt. De volledige implementatie was niet mogelijk, omdat een tweede allocatiepunt in MIG4 niet ondersteund is.

FL3 benadrukt nogmaals dat de work-around geen nadeel heeft voor de klant, en dat elk nadeel voor de toegangshouders bij de go-live zal worden gemitigeerd. Ook voor de marktpartijen zal het dus een financieel neutraal gegeven worden.

FL3 beschrijft vervolgens de work-around meer in detail. Het wordt beschouwd als een voorloper van de definitieve oplossing. De work-around is zeer simplistisch, wat wil zeggen dat partijen die zich in kader van zuivere vermarkting willen melden als toegangshouder op een injectiepunt, dit via mail moeten doen. Als zo'n legitieme claim wordt gemaakt, en die geregistreerd is, zal ook alle juiste informatie naar alle partijen gaan, hoewel dit niet via de geijkte kanalen gaat. Zo krijgen zowel de toegangshouder voor injectie als deze voor afname alle nodige informatie. De injectieleverancier kan met de gegevens uit de API-tool perfect factureren. Er wordt een kleine fout gemaakt in de allocatie. In SMR1 worden de gecompenseerde volumes in de markt gezet, en voor SMR3 worden de afnamegegevens in de markt gezet. Er worden geen allocatieberichten gestuurd naar de injectieleverancier. Bij de overgang naar MIG6 zal echter wel een correctie gemaakt worden, zodat iedereen financieel wordt beloond voor de geleverde inspanningen. Alle leveranciers krijgen correct de nodige informatie, en worden correct afgerekend op die

individuele volumes afname en injectie. In het transitie-reconciliatie-script wordt eerst een berekening gemaakt van de allocatie in MIG4 omgeving. Daarna wordt een nieuwe berekening gemaakt zoals het zou moeten zijn. Op basis van het verschil worden de partijen vergoed met de van toepassing zijnde reconciliatie prijs. Deze oplossing geldt enkel voor de korte periode tot de go-live van MIG6 in september 2021. Deze oplossing is misschien niet conform de letter van het TRDE, maar zeker wel met de geest van het TRDE, en het Energiedecreet en -besluit.

FL3 kadert de beslissing ook in de periode waarin alle partijen in volle sprint waren (en zijn) richting CMS. Geen enkele partij was dus enthousiast om in de MIG4-omgeving nog ingrijpende aanpassingen te doen. Iedereen krijgt toch alle informatie nodig om zijn werk te doen, en de reconciliatie zet alles financieel recht voor de toegangshouders bij de transitie naar MIG6. De partij kan dus factureren en zelfs in zijn prognoses rekening houden met de gegevens die ze van de DNB krijgt. Er is dus weldegelijk een draagvlak in de markt voor de vooropgestelde werkwijze. Deze ontwikkeling voldoet aan de verwachtingen van iedereen. In alle eerlijkheid was zeker niet iedereen ongelofelijk enthousiast. Er was echter wel een consensus dat dit onder de omstandigheden de best mogelijke oplossing was. Het is dit voorstel dat Fluvius heeft voorgesteld in het kader van de allocatie- en reconciliatiemethodiek, en dat in de beslissing van de VREG niet weerhouden is.

FL3 leidt het volgende deel van zijn uiteenzetting in, door in te gaan op wat hij 'afgeleide non-conformiteiten' noemt. Het eerder besproken ontbreken van een allocatiepunt brengt uiteraard met zich mee dat er geen marktconforme informatiestromen op het niveau van een allocatiepunt worden uitgestuurd, dat er geen marktpartijen kunnen worden toegewezen op dat punt, enz. Dit zijn afgeleide gevolgen. Telkens werd er wel een work-around gevonden. FL3 verwijst ook naar art. 4.3.41, §1 TRDE, waarin de mogelijkheid staat dat "een alternatieve procedure wordt opgezet die tot een gelijkwaardige uitkomst voor de toegangshouders en evenwichtsverantwoordelijken leidt". De partijen die akkoord gingen met de work-around, hebben dus impliciet aangegeven dat dit tot een gelijkwaardige uitkomst leidt. Na reconciliatie wordt alles immers rechtgezet.

Specifiek met betrekking tot gegevensstromen stelt FL3 dat partijen kunnen beschikken, via een work-around, over alle informatie die ze nodig hebben. Op het einde van de rit hebben dus noch de leverancier, noch de eindafnemer, hier een nadeel bij. De gevalideerde meetgegevens zijn beschikbaar en worden gebruikt om alles recht te zetten.

FL3 komt nog even terug op de documentatie van de reconciliatie-oefening bij de transitie. De VREG had opgemerkt dat hij nog niet de definitieve gegevens hierover had ontvangen. Op 1 oktober 2020 werden inderdaad voorlopige documenten opgestuurd. Ondertussen zijn ze vervolledigd, en in de verweernota werd een synthese opgenomen. Tijdens de hoorzitting zal hier niet in detail op worden ingegaan. Er is weldegelijk een systeem om op basis van werkelijke gegevens alles op een correcte manier financieel af te handelen. In het geval van SMR3-klienten betekent dit dat er weldegelijk met het gemeten profiel rekening gehouden zal worden. Dit leidt dan tot een gelijkwaardig resultaat, zoals het TRDE het beschrijft.

In een volgende deel van zijn uiteenzetting neemt FL3 door wat er wel werd gerealiseerd voor de periode tussen 1 januari 2021 en 1 september 2021, in samenspraak met en tot tevredenheid van de markt. Dit houdt in dat beperkte vermarkting volledig functioneel werd uitgewerkt, dat er een versnelde toegang werd gecreëerd, via een work-around, tot zuivere vermarkting in afwachting van MIG6. De doelstellingen van het Energiebesluit worden hiermee bereikt, dus zijn de DNB's hiermee conform. De DNB's begrijpen wel dat ze hiermee niet conform zijn met de letter van het TRDE, maar dat is (opnieuw) omdat ze de diensten waarvoor twee allocatiepunten nodig zijn slechts zeer laat op zich af hebben zien komen. De nodige stappen werden genomen om tot een gelijkwaardig financieel resultaat te komen voor alle partijen na reconciliatie. Binnen MIG4 was dit de best beschikbare oplossing. De DNB's gaan ervan uit dat de tekst van het TRDE anticipeerde op de MIG6-context. De go-live daarvan is echter achteruitgeschoven, terwijl de

overgangsbepalingen van het TRDE niet mee zijn opgeschoven. Toch, als er morgen een klant komt die wil contracteren met een andere leverancier, kan die dat, al denken de DNB's dat dit geen hoge vlucht zal nemen. Na de go-live van MIG6 zullen ze wel een oplossing met twee punten implementeren, waardoor ze weldegelijk de correcte informatie aan toegangshouder en evenwichtsverantwoordelijke kunnen geven, en dat ze weldegelijk de juiste volumes in de marktberichten kunnen meenemen, tot kwartierwaarden in de allocatie voor klanten die daarvoor kiezen toe.

FL3 concludeert dat de DNB's de ingebrekestelling in verband met de niet-conformiteit met het TRDE begrijpen, en erkennen dat ze niet aan de letter van het TRDE voldoen. Gelet echter op de omstandigheden, het doorsijpelen van informatie en de korte tijd om een oplossing uit te werken, hebben ze de best mogelijke oplossing gekozen. De ingebrekestelling is dus terecht, maar het sanctioneren zou te ver gaan. Er is een oplossing om de periode tot MIG6 te overbruggen. Het probleem dat nog zou bestaan, wordt gemitigeerd. De ingebrekestelling is te herleiden tot het ontbreken van een tweede allocatiepunt. De DNB's hebben lang gedacht dat dit zich beperkte tot het TRDE, en dat dit enkel zou gelden als er diensten zouden komen die dit vereisten, wat de hele markt niet zag gebeuren. Ze hebben zodra duidelijk was dat het wel moest, gehandeld, en dan toch nog een oplossing in MIG4 moeten uitwerken. Ze voldoen met die tijdelijke oplossing aan de strikte vereisten van Energiedecreet en -besluit. Ze kunnen hiermee ook voldoen aan de noden van de klant en de leverancier indien er een apart contract voor injectie wordt gesloten. Ze voldoen hiermee ten slotte ook aan het TRDE, al is dat, toegegeven, een stretch. Met de beschikbare middelen is een maximale inspanning geleverd, die niet naar de letter conform is, maar wel gelijkwaardig.

Met de laatste slide blikt FL3 vooruit. Een aantal problemen die nu tot deze situatie geleid hebben, zijn terug te leiden op de manier waarop in het verleden tussen de DNB's en de VREG werd samengewerkt. De configuraties met meerdere allocatiepunten zijn nog steeds in ontwikkeling, bijvoorbeeld in het kader van energiegemeenschappen, vermarkting van elektrische voertuigen, de toepassingsmodaliteiten van het capaciteitstarief bij dergelijke constructies, met nog meer mogelijkheden. Het kader is dus nog in volle ontwikkeling. De DNB's willen samen met de VREG en de markt de prioriteiten bepalen, inclusief waar het toegangspunt/allocatiepunt-model naartoe gaat. De belangen worden steeds groter, dus kan er best grondig nagedacht worden over het model waar men naartoe wil gaan vooraleer men een dergelijk complex gegeven introduceert in de markt..

FL3 besluit dat een geleerde les uit dit verhaal is dat het TRDE in dit geval het "hoe", en niet het "wat" beschreef. Als het TRDE enkel het "wat" had bepaald, en ruimte had gegeven voor de implementatie door de markt, dan hadden we hier niet gezeten, want dan waren de DNB's conform. Die "hoe" komt voort uit een langetermijn-architectuurkeuze die in het verleden werd gemaakt. De DNB's vragen de ruimte te krijgen voor overleg, om samen de juiste prioriteiten voor de markt en de "hoe" vast te leggen, zodat ze hun engagementen verder wel kunnen nakomen.

4 Vragen

VR2 geeft aan dat de nota, zoals gevraagd door FL3 aan het begin van de uiteenzetting, zal toegevoegd worden aan het verslag (als tweede bijlage). Hij geeft aan dat in april 2020 een voorstel voor de methodiek van allocatie en reconciliatie werd voorgesteld, dat later werd bijgestuurd. In de toelichting kwam niet aan bod wat de rationale was achter die bijsturing. Kan Fluvius dit toelichten? Een tweede vraag gaat over de stelling dat de injectieleveranciers alle informatie krijgen om te factureren. In de ingebrekestelling werd gesteld dat een trigger voor facturatie ontbreekt voor die injectieleverancier. Hier werd niet expliciet op ingegaan. Is Fluvius het eens met die vaststelling?

FL3 geeft aan dat een in overleg gevonden voorstel steeds rekening houdt met de behoeften van klanten, leveranciers en distributienetbeheerders. Het moet enerzijds de dienst ondersteunen, en anderzijds ook rekening houden met de technische realiteit. Die twee elementen hebben geleid tot de nu gekozen implementatie. De DNB's hebben compromissen moeten maken om de datum van inwerkingtreding nog te kunnen halen.

Als antwoord op de tweede vraag stelt FL3 dat er inderdaad geen signaal naar de leverancier voor injectie gaat dat hij zijn informatie van de API kan halen. Hij hoeft daar dan ook niet op wachten. Hij kan te allen tijde aan die informatie, zodat hij kan factureren wanneer hij wil. Het systeem loopt buiten de reguliere marktwerking, om de werkende MIG4-systemen niet te impacteren. De injectieleverancier hoeft in ieder geval nooit op een signaal te wachten. FL4 vult aan dat een klant die dit product nu kiest zich in een context van jaarfacturatie bevindt, en geen facturatie meer zal krijgen binnen de korte MIG4-periode.

VR3 geeft nog een bedenking mee m.b.t. de tijdlijn, zoals weergegeven door FL3. Die start met het TRDE van september 2019. Het verhaal vloeit echter voort uit Europese richtlijnen, reeds gepubliceerd in juni 2019, die weliswaar geen directe werking hebben, maar wel vereisen dat de Vlaamse Overheid een aantal zaken in werking moest stellen vanaf 1 januari 2021. De Vlaamse Overheid heeft dit minstens ten dele gedaan met het besluit waarvan sprake. Het is dus in ieder geval niet zo dat de vereisten die daaruit voortvloeien als een donderslag bij heldere hemel zijn gekomen. Ze werden gepubliceerd in 2019, en waren daarvoor ook al jaren het onderwerp van bespreking.

FL3 ontkent dit niet, en herhaalt dat de signalen uit de markt zelfs na publicatie van het decreet divers waren, maar steeds aangaven dat er geen concrete behoefte voor twee allocatiepunten bestond. Daarmee hebben de DNB's rekening gehouden, ook in de context van de verschillende voorstellen die rondgingen voor het besluit alvorens publicatie in juni 2020. FL3 erkent wel dat de Europese regelgeving en het TRDE wel signalen gaven maar niet over het 'hoe' (twee allocatiepunten). De DNB's hebben dit opgemerkt, werden gesensibiliseerd door de publicatie van het besluit, maar het werd pas echt concreet na het arrest van het Grondwettelijk Hof.

5 Slot

FL1 wil tot slot nog benadrukken dat de context ervoor heeft gezorgd dat het zeer moeilijk was om die januari-release tijdig op te leveren. Er zijn dan ook veel middelen tegenover gezet. Hij vraagt dat de VREG die context mee in overweging neemt, evenals de goede intenties om maximaal tegemoet te komen aan de reglementering. Het was zeker geen sinecure, gezien er in volle voorbereiding van MIG6 nog aan MIG4 moest gewerkt worden, met factoren zoals testing, corona en de vakantieperiodes die er nog eens door kwamen. Het was zeer uitdagend. Het is terecht dat de VREG hierover een opmerking maakt, dat is zijn taak. Anderzijds vraagt FL1 om toch rekening te houden met de argumentatie. Voor de toekomst stelt hij dat de DNB's ter beschikking staan om maximaal de ambities te ondersteunen in alles wat nog op de planning staat. Hij roept op tot overleg om samen te komen tot de zaken die realistisch kunnen geïmplementeerd worden. De VREG mag dus toekomstgericht op Fluvius blijven rekenen, om een ingebrekestelling in de toekomst te vermijden. Dat komt immers hard aan bij de organisatie. Er is ook veel energie in dit traject gekropen. Door dit te vermijden, kan er meer energie overblijven om aan de noodzakelijke ontwikkelingen te werken. FL1 sluit af door nogmaals de VREG te bedanken voor de mogelijkheid om deze uitgebreide toelichting te geven.

VR1 bedankt Fluvius voor de uitgebreide toelichting, en herhaalt de afspraken over het verslag. De VREG zal tegen vrijdag 5 maart 2021 een verslag opmaken en doorsturen, en vraagt om feedback daarop en verdere input tegen vrijdag 12 maart 2021 over te maken.

De vergadering wordt afgesloten.

BIJLAGE 1: presentatie van de elektriciteitsdistributienetbeheerders ('Conformiteit TRDE – zuivere vermarkting')

BIJLAGE 2: verweernota van de elektriciteitsdistributienetbeheerders ('Verweernota hoorzitting 26/02/2021 zuivere vermarkting injectie')